

до наше време най-стари печатни текстове, неизползвани въ по-раншнитѣ изследвания върху Чинтулова.

Ето указание за използванитѣ старопечатни издания съ Чинтулови стихотворения за възстановяването имъ въ сегашния видъ и за приближаване до първичния авторовъ текстъ.

1. Стани, стани, юнакъ балкански! е възстановена споредъ следнитѣ опазени текстове: въ единъ ръкописенъ преписъ, който се пази въ Архива на възраждането при Народната библиотека и носи датата „1853 януарія на 8 дена са преписа тази пѣсень“; въ книжката „Сватбата на Хайдутъ Янчя повѣстъ, издадена съ иждивеніето на Скарлата с. Войводовъ, Браила въ Ромжно-Българската книгопечатница на Хр. Д. Ваклидова 1863“; въ „Отечество „Свобода или смъртъ“ отъ Т. І. В. М. 1863. Бѣлградъ; въ „Страници изъ книги страданій болгарскаго племени, повѣсти и разказы Любена Каравелова. Москва 1868“; изъ една тетрадка на Ангелъ Колювъ отъ с. Г. Турчета 1873; въ „Цигулка съ народни и любовни пѣсни съставени и други събрани отъ Х. Мавридовъ, второ издание съ прибавка, съ иждивеніето на Петра П. Пенчева, Браила Печатницата на х. Д. Паничкова 1876“; въ Христоматията на Вазовъ и Величковъ 1884 год. ч. II. с. 250, и М. Грековъ, Сп. Свѣтлина, год. IX (1899), кн. 3.

2. Възпоменание — „Пѣснопойче отъ българскы и турскы пѣсни. Издава К. С. Тинтеровъ. Цариградъ въ печатницѣж на Македоніж 1872“; Христоматия на Вазовъ и Величковъ, Пловдивъ, ч. II, с. 259.

3. Стара майка се прощава съ сина си — „Цариградски Вѣстникъ“ 6 августъ 1849, година В, четъ 59; „Разна любовна пѣснопойка, събралъ Г. М. Л. Софіанецъ (М. Лазаровъ), а издалъ Пенчо Радовъ Карловски книгопродавецъ, Бѣлградъ въ княжеско-сръбската книгопечатнѣж 1858“